

Den talade texten gäller

Carl Sjögrens predikan i Fässberg 28 oktober 2018.

Högmässa Fässbergs församlingshem 2018-10-28 | 1 Mos 45:4-8

Han kom tillbaka in i rummet med ögonen röda av tårar. Jovisst hade han försökt skvalpa av sig med lite vatten i ansiktet, men det hjälper ju inte. Han, stora karln, hade gråtit. En bra stund, alldeles hejdlöst, utan botten. Tårarna hade varit uppdämda sen många år tillbaka. Historien hade nått sin kulmen, nu skulle upprättelsen ske. Han harklade sig.

Det som hänt de senaste decennierna kunde åtskilliga gånger betytt slutet för honom. Hatet från syskonen, de elva bröderna, hur dom slängde ner honom i brunnen där alla hans rop fastnade under locket, hur dom sålde honom för 20 silverslantar, hur han glömdes bort i alldagligt slavarbete där den ena dagen var lika hopplöst lik den andra, hur han lockades av den uttråkade, sysslösa lyxhustrun i Potifars hus, hur han blev bortglömd igen två långa år i fängelset, hur han – och det kanske var den farligaste av alla faror – blev rik och berömd och med makt kunde flytta folk och bestämma hur han ville. Josefs liv är det enskilda liv som skildras tydligast i Gamla Testamentet, kanske med undantag av David och Mose. Skildringen är ett litterärt mästerverk, 20 sidor i Barnens bibel. Läs hela storyn när du kommer hem. Och när M Luther menar att vi egentligen skulle klara oss med 1 Mos, där finns hela Jesusberättelsen också, handlar det naturligtvis mycket om Josef.

- 1. Josef blir utvald, förnedrad och upphöjd.** Han är Jakobs älsklingsson, Rakels förstfödde efter Leas tio söner, näst yngst just före Benjamin. Han berättar, i lite ungdomligt oförstånd, om drömmarna han får, och utsätts därför för brödernas svartsjuka. Under åren som slav och fånge, i den djupaste förnedring, har han hela tiden tålmod. Han väntar och väntar. Och när upphöjelsen till slut kommer är han fortfarande lugn och hellre tyst än mångordig.

På samma sätt blir **Jesus utvald, förnedrad och upphöjd**. Ytterligheterna: korsdöden det fruktansvärda jordiska slutet på ett liv som kapsejsat: så bortglömd och tillintetgjord och hatad. Bara timmar senare lyser ljuset från Påskdagens morgon, i triumf.

- 2. Josef är tyst och ibland svår att förstå.** Kanske hade hans många år i bortglömdhet hjälp honom med tystnaden och varsamheten med orden. Allt måste inte sägas, alla ljudluckor måste inte fyllas med tomt prat. Bröderna får den ena konstigare ordern efter den andra. Än ska de i fängelse, än ska Benjamin hämtas från Jakob, än ska säckar öppnas och den älskade Benjamin göras till tjuv. Säkert kom dom och deras barn och barnbarn på, först efteråt när allt återberättades vid lägerelden generationer och sekler framåt i tiden, att det som hände var ett gediget test av Josef: Ska dom göra med Benjamin som dom gjorde med mig? Har dom lärt sig något av livet? Vad ska man göra med allt det onda som väller upp härinuti? Allt som bara vill hämnas? Trycka till? Hata?

På samma sätt kan **Jesus ibland vara tyst och svår att förstå**. Hans kommentarer är inte alls så där sockersöta och lättfattliga som vi skulle önska. Orden om dörrar som stängs och tändar som gnisslas, om hur svårt det är att vara rik och komma in i Guds rike, om män och kvinnor som går bort och skakar på huvudet över hans ord. Vår upplevelse av att Jesus är tyst kunde hjälpa oss att tystna, precis som Josef. Alla ljudluckor måste inte fyllas av tomt prat. Ibland måste det riktigt viktiga i livet tas emot i tystnad. Tystnad och begrundan.

Och framför allt: Vad ska jag göra med allt det onda som väller upp inuti? Josef lät tiden gå, väntade med tålmod. Tystnade. Jesus tog all ondska på sig själv. När du sjunger en sång i kören eller nynnar med i psalmen vill jag utmana dig att se IC framför dig: som korsfäst, plågad, hur han under stort lidande bär hela världens hat och ondska. Allt vi har gjort och tänkt av hat och egoism och likgiltighet bär han upp på korset. Segern på Påskdagen är triumferande. Hatet och onskan och döden vann inte. Livet och försoningen och hoppet om förlåtelse är starkare. När Josef torkar tårarna och säger: "Jag är Josef, er broder", rämnar allt. All avundsjuka och hat bara faller till marken som onda drömmar. Det finns hopp om förlåtelse. Livet är starkare än döden.

När det blir tyst omkring dig en vanlig dag, på bussen, i löparspåret, just innan du ska somna kan du försöka se Jesus framför dig. Han vänder sig mot dig med varm blick och säger "Jag är Jesus, din broder". Det finns hopp om förlåtelse. Vänta i tålmod.

Det är det sista som händer i berättelsen vi hörde:

- 3. Josef ger sig tillkänna och upprättar bröderna.** Till sist kan han alltså inte bärga sig längre. Tjänare och hovmästare visas bort, dörrar stängs, de elva bröderna står där själva. Han harklar sig igen och torkar de nytvättade, rödgråta ögonen. **"Jag är Josef, er broder, som ni sålde till Egypten."** Och så går han igenom det som hänt och ger en djupare tolkning än någon kunde väntat sig. Utan ett ord av framtvängade känslor av synd eller skam, ingen syndakatalog, inga anklagelser; men han hjälper bröderna att tolka det som hänt, hur historien hänger ihop.

Också **Jesus ger sig tillkänna och upprättar oss**. När han möter lärjungarna efter uppståndelsen sker det i enrum, utan folkmassor, först tio, sen bara elva ensamma lärjungar får se honom och höra honom. Man blir inte kristen i massmötet, eller genom tv. Kristen blir man i det ensamma mötet, när dörrar stängs, orden tystnar och tårar torkas.

Men man kan få hjälp av sången, av det jag råkade höra, en mening i predikan. Hjälpt att uttrycka det som är min längtan och önskan: på engelska "my desire".

Min längtan är att tillhöra dig. Jag ger dig mitt hjärta och jag vet att du kan laga allt som är så trasigt. Ta emot mig i dina armar.

Under sången som vi ska få lyssna till nu kan du se IC framför dig: utvald, förnedrad, upphöjd. Tyst och ibland svår att förstå. Men också hur han ger sig tillkänna och upprättar oss. Hur han kan vända allt ont som hänt till gott. Hur det finns hopp om förlåtelse och försoning. Mitt i din vardag.

/Carl Sjögren